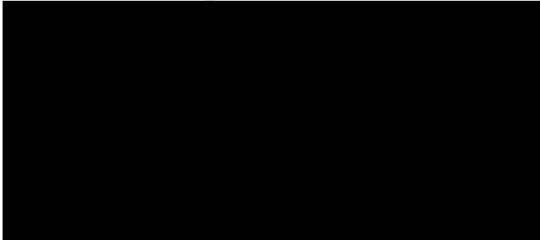

Łódź, 18 maja 2026 roku

Senat Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 6/8,
00-902 Warszawa

PETYCJA

Na podstawie art. 63 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach postuluję podjęcie działań legislacyjnych, organizacyjnych i kontrolnych dotyczących bezpieczeństwa żywności, ograniczenia stosowania antybiotyków oraz pestycydów w produkcji rolnej, a także zwiększenia skuteczności nadzoru nad jakością żywności w Polsce.

Wnoszę w szczególności o:

1. zwiększenie kontroli dotyczących stosowania antybiotyków, środków chemicznych oraz pestycydów w produkcji żywności;
2. ograniczenie nadmiernego stosowania antybiotyków w hodowli zwierząt;
3. zwiększenie transparentności informacji dotyczących pochodzenia żywności i stosowanych środków chemicznych;
4. rozwój programów wspierających rolnictwo ekologiczne oraz produkcję żywności o ograniczonej zawartości pestycydów i antybiotyków;
5. zwiększenie kompetencji oraz finansowania instytucji kontrolujących bezpieczeństwo żywności;
6. rozwój systemów monitorowania pozostałości pestycydów, antybiotyków oraz innych substancji chemicznych w żywności;
7. prowadzenie szerokiej edukacji społecznej dotyczącej jakości żywności, zdrowego odżywiania oraz wpływu chemizacji rolnictwa na zdrowie człowieka;
8. przygotowanie długofalowej strategii poprawy bezpieczeństwa żywnościowego państwa i ochrony zdrowia publicznego;
9. uporządkowanie systemu nadzoru nad bezpieczeństwem żywności poprzez ograniczenie rozproszenia kompetencji pomiędzy liczne instytucje kontrolne oraz stworzenie bardziej spójnego i przejrzystego modelu kontroli żywności w Polsce;
10. przeprowadzenie analizy funkcjonowania instytucji posiadających zbliżone lub nakładające się kompetencje w zakresie kontroli żywności, weterynarii, jakości handlowej produktów rolnych i bezpieczeństwa sanitarnego, a następnie przygotowanie reformy organizacyjnej zwiększającej skuteczność nadzoru państwowego.

Nie wyrażam zgody na publikację moich danych osobowych.

UZASADNIENIE

Bezpieczeństwo żywności stanowi jeden z podstawowych elementów ochrony zdrowia publicznego. Współczesna produkcja rolna i przemysł spożywczy wykorzystują coraz większe ilości środków chemicznych, antybiotyków oraz pestycydów, co budzi uzasadnione obawy społeczne dotyczące jakości żywności i długofalowych skutków zdrowotnych.

W artykule „Pasza dla narodu”, opublikowanym w tygodniku „Angora”, nr 8 z 16 lutego 2025 roku, wskazano na problem nadmiernego stosowania antybiotyków w hodowli zwierząt oraz niewystarczającej skuteczności systemu kontroli żywności. Artykuł opisuje również zagrożenia związane z obecnością pozostałości leków weterynaryjnych, pestycydów oraz innych substancji chemicznych w produktach spożywczych.

Autor artykułu zwraca uwagę, że intensywna produkcja zwierzęca i rolnicza prowadzi do zwiększonego stosowania środków chemicznych mających przyspieszać wzrost, ograniczać choroby oraz zwiększać wydajność produkcji. Może to jednak prowadzić do negatywnych skutków zdrowotnych dla konsumentów oraz przyczyniać się do rozwoju antybiooporności, która jest obecnie jednym z najpoważniejszych zagrożeń zdrowotnych na świecie.

W artykule wskazano także problemy związane z rozproszeniem kompetencji instytucji kontrolnych oraz niewystarczającą skutecznością nadzoru nad bezpieczeństwem żywności. Odpowiedzialność za kontrolę żywności jest obecnie podzielona pomiędzy wiele instytucji, co może prowadzić do nieefektywności organizacyjnej i ograniczonej skuteczności działań kontrolnych. Autor tekstu zwraca uwagę, że w Polsce funkcjonuje rozproszony i nieczytelny system nadzoru nad bezpieczeństwem żywności. Kompetencje kontrolne zostały podzielone pomiędzy wiele instytucji, między innymi Państwową Inspekcję Sanitarną, Inspekcję Weterynaryjną, Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, Państwową Inspekcję Ochrony Roślin i Nasiennictwa oraz inne organy administracji. Taki model prowadzi do sporów kompetencyjnych, rozmycia odpowiedzialności oraz trudności w skutecznym egzekwowaniu przepisów.

W praktyce obywatel często nie wie, która instytucja odpowiada za konkretny obszar kontroli żywności, a nadmierne rozdrobnienie kompetencji utrudnia szybkie reagowanie na zagrożenia. Powoduje to chaos organizacyjny oraz zwiększa ryzyko nieskuteczności nadzoru państwowego. Państwo powinno dążyć do stworzenia bardziej spójnego, przejrzystego i efektywnego systemu kontroli bezpieczeństwa żywności.

Istotnym problemem pozostaje również obecność pestycydów w owocach i warzywach. Nadmierna chemizacja rolnictwa może prowadzić do skażenia środowiska naturalnego oraz zwiększać ryzyko występowania chorób cywilizacyjnych i nowotworowych. Konsumenci mają prawo oczekiwać, że żywność dostępna na rynku będzie bezpieczna i odpowiednio kontrolowana.

Należy podkreślić, że bezpieczeństwo żywności ma charakter strategiczny. Państwo powinno wspierać rozwój produkcji żywności wysokiej jakości, ograniczać nadmierną chemizację rolnictwa oraz prowadzić skuteczną politykę ochrony zdrowia publicznego. Konieczne jest również zwiększenie świadomości społecznej dotyczącej wpływu sposobu produkcji żywności na zdrowie człowieka.

Warto również zwrócić uwagę, że bezpieczeństwo żywnościowe państwa nie powinno być oceniane wyłącznie przez pryzmat ilości produkowanej żywności, lecz także przez jej jakość i wpływ na zdrowie obywateli.

Z powyższych powodów wnoszę tak, jak w petitum petycji.

Źródło argumentacji: Tomasz Borowiecki, „Pasza dla narodu”, „Angora”, nr 8 z 16 lutego 2025 roku.

Uprzejmie proszę o odpowiedź za pośrednictwem Poczty Polskiej

